

испродаде мало по малу всичкѣ-тѣ си стокаѣ, и най-послѣ да махне и търговіѣ-тѣ. Ако бѣ забѣлѣжилъ понапрѣдъ обмана на писаря си, и ако, въ продълженіе-то на болестъ-тѣ, негова-та супруга обръщаше вниманіе на все, что ставаше въ кѣщи, то зло-то не щяше да опре до тамо, Но, по несчастию, той бяше ся увѣрилъ на тойзи злодѣй, безъ да го испыта понапрѣдъ, а болестъ-та му не позволяваше да гяда самъ дѣла-та си; пакъ жена му бѣ нерадива.

Състояніе-то му отводяше отъ день на день по-на зло. Лѣкаръ-тѣ, челоуѣкъ милостивъ, посѣщаваше го безъ заплатѣ, и положи голѣмы трудове за да го излѣчи, но напраздно. По что страда тойзи несчастный болникъ още еднѣ годинѣ, умрѣ, а умрѣ бѣденъ и окаяненъ. Но знаете ли какъ добы той тѣжъ болестъ? На свадбѣ-тѣ на единъ неговъ пріятель отъ много играње ся испоти, и, да ся попрохлади, отыде на прозореца, разгрѣдися и написа още и студенѣ водѣ. Това му донесе чяхоткѣ (веремъ), коя-то е по-много-то болестъ неисцѣлна.

Понеже бѣ челоуѣкъ добръ, той можяше да понесе несчастиѣ-то си съ тѣрпѣнне, още и сама-та смърть не щяще да му ся види толкова страшна. Но защото знаяше, че негова-та *несмысленность* станѣ на всичкы-ты му злыни причина, затова бѣ неутѣшимъ. Многаж падаше въ изумленіе, кога ся смыслеше, че остави, за еднѣ своѣ неосмотрительность, въ послѣднѣ сиромашіѣ, что-то едва имаж